

Godišnja pretplata Din 30.—  
Za inozemstvo dvostruko.

Adresa Uredništva i  
Pisane: Šibenik, p. p. 17

„Katolik“ izlazi svaki tjedan.

Vlasnik i odgovorni urednik:  
Sveć. Joso Felicinović  
Šibenik ulica sv. Martina

Štampa: Pučka Tiskara  
(Braća Matačić pk. Petra)  
Predstavnik Vjek. Matačić.

Oglasi po naročitoj tarifi.

# KATOLIK

## Nakon poslanice katoličkog episkopata

U katoličkoj javnosti odavno očekivana osuda Tyršovih načela sa strane naših biskupa primljena je najvećim oduševljenjem i zahvalnošću katoličkih roditelja i vjernika. Liberalna i protivkatolička štampa, kako se moglo najprije očekivati, zajedno sa Sokolom Kraljevine Jugoslavije, digli su kuku i motiku na naše rodoljubne biskupe.

Istina ih peče! Zato se čulo iz ustiju naših vjerskih protivnika mnogo bučnih, debelih fraza i mnogo nevjernih izraza. No nitko nije ni pokušao da stvarno pobije od biskupa navedene činjenice. Žalosno je, što su se pri tome poslužili nedozvoljenim sredstvom, t. j. iskrivili su namjere naših dičnih Pastira, koji su osudili bezvjerska načela Tyršova, a ne patriotski odgoj i tjelesno vježbanje Sokola kao takvo.

Svaki, koji pošteno pročita poslanicu naših biskupa, vidi, da je sadržaj čisto vjersko-čudoredni u delikatnom pitanju odgoja mladeži. Pitanje, koje eminentno pripada Crkvi. Treba imati posebne naočale i dosta zlobe, da se u tome vidi makinacija protiv države sa strane onih biskupa, koji su sinovi ove zemlje i svoga naroda te koji su još prisegom vezani na vjernost prema državi. Biskupi su digli svoj glas baš iz patriotskih razloga, t. j. jer ljube svoj narod, jer ljube svoju državu i jer dobro znadu, da odgoj mladeži bez jake i žive vjere brzo potkopava i ruši temelje same države.

Osnutak i sjajni razvitak katoličkog Orlovstva u Čehoslovačkoj, a kasnije i kod nas, najbolji je dokaz, kako odgoj mladeži u Sokolu nije zadovoljavao katolike, koji su bili prisiljeni, da stvore ovu drugu vjersko-nacionalno-vitešku omladinsku organizaciju. Kažem vjersku, jer je za vjernika spasenje duše najvažniji posao na svijetu, a takav odgoj bio je osiguran u orlovstvu.

Sv. Otac Papa Pio XI. u enciklici o uzgoju mladeži uči nas: „Crkva je ne-

zavisna od bilo koje zemaljske vlasti, kao s obzirom na izvor, tako i s obzirom na izvršavanje svoje odgojne misije; i to ne samo u pitanju vlastitog predmeta, nego i u pitanju nužnih i prikladnih sredstava, da taj uzgoj provede. Stoga prema svim drugim znanostima i ljudskom naučavanju — kojeno je, promatrano u sebi, vlasništvo svih pojedinaca i društva — Crkva ima neovisno pravo, da se s njima posluži; a u prvom redu, da ih prosuđuje, koliko su korisne ili protivne kršćanskom odgoju. A to zato, bilo što Crkva kao savršeno društvo imade neovisno pravo na sredstva za postignuće svoga cilja, bilo što svako naučavanje, kao i svako ljudsko djelovanje, mora da bude u vezi s posljednjom svrhom čovjeka, te zato ne može da se otme propisima božanskoga zakona, kojega je čuvarica, tumačiteljica i nepogrešiva učiteljica Crkva“. Isto tako je pisao i blagopk. Papa Pio X.: „Radio kršćanin što mu drago, pa i u redu zemaljskih stvari, ne smije da zanemaruje svrhunaravna dobra, nego pače mora da prema navici kršćanske mudrosti sve stvari upravlja k vrhovnom dobru kao posljednjoj svrsi...“

Usudili su se ustvrditi naši protivnici, da biskupi ovom poslanicom šire netrpeljivost i ruše bratsku ljubav. Sv. Otac veli u enciklici o odgoju: „Crkva imade neotuđivo pravo i dužnost, kojoj se ne može otići, da nadzire sav odgoj svoje djece, vjernika, bilo u kojoj ustanovi, javnoj ili privatnoj; i to ne samo u pogledu vjerske pouke, koja se ondje podaje, nego i u pogledu svake druge znanosti i odredaba, u koliko stoje u vezi s vjerom i s moralom“ (Codex § 1381. i § 1382.). Izvršavanje ovoga prava ne smije se smatrati kao neko nedopušteno uplitanje, nego kao dragocjena briga Crkve, da zaštiti svoju djecu od teških opasnosti svakoga naučnog i moralnog otrova. Ta budnost Crkve... ne

može, a da ne doprinese uspješnu primomoć sredivanju i dobiti obitelji i države.“

Isus je rekao apostolima i njihovim nasljednicima, biskupima i svećenicima, a nikome drugome: „Učite sve narode!“ Episkopat je dakle jedini, a ne vjernici, kompetentan, da prosuđi, što je, a što nije dobro u odgoju mladeži, jer, kako veli Papa Lav XIII., „bez pravog kršćanskog i moralnog odgoja bit će nezdrava svaka naobrazba duhova. Mladež, nenavikla, da štuje Boga, ne će moći da podnese nikakvu zapla poštenoga življenja, a priviknuta, da nikad ništa ne uskrati svojim strastima, mogla bi lako da započne sa rušenjem država.“

Biskupi su dakle dužni, da vrše svoju pastirsku dužnost, pa i nad Sokolima, jer po krštenju oni pripadaju Crkvi, isto kao što po rođenju pripadaju svome narodu. Zato nitko nema prava, da što prigovara, ako su oni izvršili tu svoju opravdanu pastirsku dužnost. Krivo se dakle predbacuje našim biskupima, kad vrše svoju pastirsku dužnost, da ruše bratsku ljubav. Onda otac ne bi smio karati svoje dijete, koje ne postupa, kako bi moralo; onda liječnik ne bi smio da amputira bolesno udo, jer će sin, dotično bolesnik, prigovarati.

Veoma krive pojmove, kao o mnogim stvarima, tako i o snošljivosti imadu naši protivnici. Miješaju vjersku sa građanskom snošljivošću. Crkva dopušta građansku snošljivost, pa zato vidimo, kako katolici lijepo žive u ljubavi sa inovjercima u Americi, u Švicarskoj, u Njemačkoj, u Engleskoj itd. Zato i naš narod veli: „Brat je mio, koje vjere bio“. No Crkva osuđuje takvu vjersku snošljivost, koja stavlja pod isti kalup istinu i laž. Crkva, kao učiteljica istine, to ne smije i ne može da dopusti, kao ni matematika, da je  $2 + 2 = 5$ .

Protivnici se hvastaju da priznavaju slobodu uvjerenja i misli te da naro



čito poštuju svako vjersko uvjerenje i osjećanje. Zato se i događa, da Crkva i katolici osuđuju Tyrša i njegovu vjersku nauku, a oni je usvajaju i hvale. Crkva i katolici osuđuju ples u adventu i korizmi, jer je to vrijeme pokore, a oni ga dozvoljavaju i sami upriličuju za svoje članstvo. Crkva zahtijeva posvećenje nedjelje, a oni za to ne mare. Crkva osuđuje golotinju, jer to draži na putenost, a oni je trpe i propisuju. I t. d.

Izvršni odbor S. K. J. se još hvali, da oni imaju težnju za približenjem Najvišoj Istini, Pravdi, Dobroti i Ljepoti. Ovo su lijepe, ali samo prazne fraze i smicalice. Najveća Istina je po-

znavanje Boga, Njegove Crkve i Njegove nauke. Sv. Augustin lijepo veli: „Ne će imati Boga za Oca, koji odbija Crkvu, da mu bude majkom“. Pravda imaj svoj temelj u moralu, a ovaj u naukama evanđelja. Istinske Dobrote nema bez vjere i straha Božjega. Ako se ne posjeduje Bog u sebi, ne može se postići dobrota. Ljepota pak može da nađe samo duša, koja pozna Istinu i divi se njezinoj savršenosti, skladu i sjaju.

Poslušajmo dakle poziv naših biskupa, ako hoćemo, da se približimo Najvišoj Istini, jer je Bog rekao apostolima i biskupima: „Tko vas sluša, mene sluša, a tko vas prezire, mene prezire!“  
Jofe

## „Pastirski list kat. episkopata protiv Sokolstva“

Splitski „Križ na Jadranu“ od 21. t. mj., kad mu nije bio moguće, kako je htio, ovako odgovara „Sokolskom Glasniku“, glavnom glasilu S. K. J.:

„Pod ovim naslovom i s podnaslovom: „Izazivanje kulturne borbe?“ „Sokol. Glasnik“, br. 3 t. god., donio je dugi članak, u kojemu uvod zauzima trećinu prostora, a sam predmet jedva četvrtinu. Mogo bi bolje „S. G.“ postupao da je preštampano čitav pastirski list, kako kaže da „želi“ ali da je „šteta što im nije radi nedovoljnog prostora moguće da ga objave u cjelini“. Da ga je uredništvo otštampano, Sokoli bi širom domovine vidjeli što zapravo Episkopat

prigovara Sokolstvu te bi donijeli o stvari svoj sud, a ne bi bili prisiljeni da misle glavom pisca „Sok. Glasnika“.

Neka bude dakle jasno rečeno i utvrđeno: Katolički Episkopat ne napada niti patriotski odgoj niti tjelesno vježbanje kao takovo. Episkopat prigovara i osuđuje što je Sokolstvo prihvatilo uzgojna načela Tyrša u čitavom njihovom opsegu, i to u svrhu „telesnog, moralnog i duševnog oplemenjivanja pojedinaca nedjeljivo“. — Pred nekoliko dana je neki neupućeni i nepoučeni „Katolik“ ustvrdio u „Jadr. Pošti“, da je Soko prihvatio ideologiju Tyrša je-

dtno „kao organizatora Sokola“. To ne stoji!

Da je Tyrš bio darwinista, to je tvrdio i dokazao sam „Sok. Glasnik“ u br. 44. g. 1932. „Tyršu pripada zaslug“, piše, „da je na svojstven način u svom narodu popularizirao Darwinov nauku i usadio ga u češku dušu.“ A da je darwinizam, nauka „o povezanosti čovjeka s ostalim živim bićima“, osuđen od katoličke Crkve, to svatko mora da zna. Kad Episkopat, koji je čuvar vjere, upozoruje svoje vjernike na tu osuđenu i pogubnu nauku, on vrši samo svoju dužnost, i sve fantaziranje o tuđinskim uplivima, o široko zasnovanim akcijama protiv naše države, sve brbljanje o klerikalnoj politici Vatikana i sl. ne mogu da u stvari promijene upravo ništa.

Najsjajniji dokaz da „Sokolski Glasnik“ ima krivo, jest to, što u gotovo 7 stupaca svoga pisanja niti jednom riječju ne kuša pobijati tvrđnje Episkopata: 1. da je Tyrš bio panteista i dosljedno bezbožac (panteiste ne vjeruju u osobnoga Boga); 2. da „Putevi i ciljevi“ nameću članovima Sokola da sa zakletvom prihvate nedjeljivo Tyrševu ideju u cjelini. To ste trebali pobiti, gospodol! Za vas je dokaz vjernosti kat. Crkvi kad netko traži blagoslov zastave! Ali Tyrš je g. 1862. dao razviti prvu sok. zastavu u Pragu bez ikakvog blagoslova. To je i po vašoj logici očiti dokaz nevjernosti Crkvi.

A što se tiče naše svete katoličke

## Pape i Hrvati

(Svršetak)

God. 1925. sv. Otac Papa Pio XI. srdačno je primio naše hrvatske Orlove. U svom govoru Papa im je rekao: „Vaša je zadaća, da budete vjerni svojoj hrvatskoj domovini... Blagoslivamo čitavu dragu Hrvatsku i sve naše mile hrvatske sinove.“ Neprijatelji naše vjere i naše narodnosti sve poduzimaju, da bi iskorijenili iz naroda ljubav prema Papi. No preslabo je njihovo oruđe za rušenje ovakve stijene. Pokušali su to Luter, Voltaire, Lenin i toliki drugi. No uzaludan je bio njihov trud i njihovo nastojanje. Isus Bog, koji ne može prevariti, obećao je svojoj Crkvi: „Ja sam s vama do konca svijeta... Vrata je paklena neće nadvladati!“

Prošlo je 20 vijekova, i ona je tu nepomična, pače je Crkva svaki dan mlađa i življa. U samom prošlom stoljeću Pape su osnovali 400 novih biskupija, a samih pokrštenih inovjeraca bilo je preko 25 milijuna. Tko bi pak izbrojio obraćenike, koji se na tisuće svake godine vraćaju u krilo katoličke Crkve, da u njoj nađu mir i sreću svojoj savjesti, uvjereni, da je jedino u katoličkoj Crkvi Put, Istina i Život na ovom svijetu. Opetujmo zato sa katoličkim kongresom od god. 1904. u Zagrebu: „Ostanimo dakle u neprekidnoj jakoj vezi sa sv. Stolicom, pa će nam domovina i narodnost biti obezbijedena!“ Čitava povijest hrvatskoga naroda potkrepljuje ovu rezoluciju kongresa.

Povijest dakle svjedoči, da su Pape oci, dobročinitelji i oslon našega na-

roda. Treba li da ja još što dodam? Reci ću samo ovo: Ako zaista hoćemo dobra sebi i svom narodu, moramo svom snagom svoga srca i svoje duše ljubiti i širiti ljubav prema Papi, Namjesniku Krista na zemlji. Tu ljubav iskazujmo mu ne samo riječima, nego i djelima. Kad se ljubi jednu osobu, mi nastojimo, da se u svemu prilagodimo njezinim mislima, izvršujemo njezinu volju i udovoljavamo čak i njezinim željama. Spasitelj nam je rekao: „Ako me tko voli, vršit će moje zapovijedi“. Mi ćemo najbolje iskazati Isusu našu ljubav, budemo li slušali i molili za Njegova Namjesnika. Za tu sinovsku odanost i posluš Papi odgojimo svoju obitelj, sve svoje drage, a mi prednjačimo svojim primjerom.

Držimo se čvrsto uz Petrovu Stolicu, jer je ona jedini svjetionik i luka



Crkve, ne bojte se! Odgojila je Mah-nice i Sedeje, Vojnoviće i Pavlinoviće, svoje Foche i Mercière, Windhorste i O' Connelle, Seipele i Šrameke i plejadu drugih radikalnih boraca. Odgajati će ona i dalje svoje velikane i bez vas!"

### Canossa Lorda Stricklanda

„Ići u Canossu“ veli se, kad se neprijatelj Pape pomiri s Crkvom. Naše liberalno novinstvo veoma rado se bilo stavilo na stranu Lorda Stricklanda i zajedno s njim osuđivalo politiku Vatikana. No nijedna od tih liberalnih novina nije sada donijela pismo Lorda Stricklanda, koji se u pitanju Malte priznaje krivim i pita oprostjenje u Pape. Sv. Otac Papa, kao dobrotivni Namjesnik Kristov na zemlji, uvijek je pripravan, da primi pokajnike sinove, koji se vraćaju u kuću oca svoga, pa je primio i ovoga visokoga engleskog dostojanstvenika.

To pismo Lorda Stricklanda sv. Ocu glasi ovako:

„Ljetnikovac Bologna, Malta, 28. V. 1932. Lorda Stricklanda grofa Kattenskog iskreno boli, što je u debatama u engleskom i malteškom parlamentu te u drugim prigodama, u obrani protiv svojih političkih protivnika uvrijedio Crkvu i Njezin Auktoritet, te rabio riječi, koje mora opozvati i zaista opozivlje. Ponizno i bez ikakve ograde pita oprostjenje. Na srcu mu je, da svečano izjavi, kako mu je kroz cijeli život bila čvrsta odluka, da bude vjeran sin svete Crkve, u čijem

spasa u današnjem modernom kaosu svijeta. Ona je luč civilizacije, napretka, socijalne pravde, mira, ljubavi, svetosti i slobode, koja je danas opet ugrožena od nove poganštine i barbarstva. Boljševizam sa svojim grozotama samo je jedno poglavlje te najnovije povijesti otpadnika od Krista.

Na mladima svijet ostaje. Zato radošno upiremo oči u naše najmlađe, puni nade u našu bolju budućnost. Oni su sa svoga zadnjeg križarskog vijeća (4. XII. 1932). brzojavili iz bijeloga Zagreba svome Ocu — velikom Papi Piju XI: „Katolička omladina, organizirana u udruženju Križara sa svoga vijeća, rađeći za što uže zblizenje hrvatskoga naroda sa sv. Stolicom, moli blagoslov“. Ovo je zaista značajno, ali i veoma, veoma utješno!

naručaju želi da uvijek ostane.“

Eto, kako nastupaju veliki ljudi i priznavaju svoje pogreške... A što na to vele naši pigmejci? Sv. Stolica je dakle i u pitanju Malte pobijedila. Novi dokaz je to istinitosti proročanstva Kristova Crkvi: „I vrata paklena ne će je nadvladati!“

Pristaše Lorda Stricklanda, i ako stisnutim zubima, sada priznavaju, da papinski delegat, Englez Mons. Robinson, nije lagao u svom izvješću sv. Ocu. Priznavaju, da tadašnji papinski državni tajnik kardinal Gasparri nije bio oruđe talijanske politike fašizma, što su svojedobno tvrdile i naše liberalne novine, te da sv. Otac nije bio slabo upućen.

Bogu hvala! Lord Strickland je priznao, da je učinio nepravdu vjeri i vjerskim tradicijama na Malti. Zato je i pitao oprostjenje u Pape. Povijest Crkve Kristove može ovim povodom da zabilježi novu pobjedu Crkve nad njenim progoviteljima.

### Božićno primirje

Kako je poznato, rat se vodi između Paragvaja i Bolivije. Sv. Otac zamolio je ratujuće stranke, da bi za božićni dan s obe strane prestalo ratovanje. Obe su države pristale i u 10 sati navečer na Badnjak na cijeloj fronti okolo Gran Chaca započelo primirje, koje je trajalo cijeli božićni dan.

### Novi „patrijarha“ u Meksiku

Vrhovni Savjet meksičke raskolničke crkve izabrao je za svoga patrijarhu Lopeza Lierru. Pitamo: Tko je uza tu raskolničku crkvu i toga novo izabranoga „patrijarhu“, ako je u Meksiku 96 posto katolika, 2 posto protestanata i 2 posto bezvjeraca? Očito je, da je to eksperimenat meksičke vlade. Zato se s tolikom bukom i sastao taj „Vrhovni Savjet“ i izabrao novoga „patrijarhu“.

KNJIGE DRUŠTVA SV. JERONIMA za g. 1933. su stigle. Upozoriti se svi članovi, da ih mogu pridignuti u Trafici kraj dućana g. Grge Radića, gdje se sada nalazi mjesno Povjereništvo, a ne više kod mp. oo. Dominikanaca.

### † O. Lulo Pogačnik

U franjevačkom samostanu na Dri-du kod Trogira 12. siječnja umro je naglom smrću obljubljeni i dobri o. Lulo Pogačnik, rođen u Trstu 11. XI. 1863. i zaređen za svećenika 12. XII. 1886.

Do prije dva mjeseca radio je kao dušobrižnik u Krapnju. Njegova apostolska duša znala je zaći po cijeloj okolici, da pomaze sad jednom sad drugom župniku. Odlikovao se poniznošću i uslužnošću, ali pod siromašnim plaštem sv. Franje sakrivaio je izvanredni talenat i učenost. Nadaleko je bio poznat radi svog astronomsko-fizičnog i matematičnog znanja, a bio je dobro versiran i u filozofiji i botanici. Napravio je mnogo nacrti za gradnju raznih samostana, a i šibensko biskupsko sjemenište njemu duguje svoj nacrt.

Uzornoga redovnika i našega dobrog prijatelja Bog nagradio vječnom slavom! Dregi o Lulo, počivaj u miru!

**VLAHOV**  
OKREPLJUJUĆI ŽELUDAČNI  
ELIXIR

KUCA  
UTEM  
GOD  
1864

ZDRAVSTENI  
GORKI LIKER  
SVJETSKOG GLASA

proizvada  
jedino  
**R. VLAHOV**  
SIBENIK



ROBITE

**Peko**

CIPELE

Jer Vam neće biti nezahvalne.  
Sutrene djene svim cipelama!  
Naročito ženskim i dječjim!

ŠIBENIK SPLIT  
Kralja Tomislava Marulićeva 7





# Iz katoličkoga Šibenika

## Uspjela dječja priredba u Kat. Domu

Naša djeca su htjela da malo zabave svoje roditelje, a i ostale, te da im pokažu, što sve mogu pod upravom svoje časne sestre i svojih voditeljica u križarskoj organizaciji. Zato su priredila u nedjelju 8. t. mj. u Kat. Domu vrlo lijepu priredbu. Prvi dio programa izvele su Male Križarice, a drugi dio djeca iz zabavišta sv. Luce.

Priredba je započela proslavom gđice Šarin M., kojim se istaklo svrhu te dječje priredbe. Zatim je Bedrica D. s puno osjećaja deklamovala pjesmu „Gle Janje Božje žrtvovano“. Nakon toga izvele su Male Križarice igrokaz „Mali vrtec ograjen“ od pk. č. s. Bernardine Horvat, koji se davao u zagrebačkom Narodnom kazalištu prilikom euh. kongresa g. 1930. Moramo priznati, da je taj komad težak, a ipak su naše Male Križarice tako lijepo odigrale svoje uloge. Divili smo se, kako su, i ako neke

od 5 godina, mogle sve to da nauče i tako lijepo izvedu. Najviše zasluge za to ima njihova režiserka gđica Belamarić Kl., koja je sve doprinijela, da djecu što bolje uvježba.

Drugi dio programa započeo je deklamacijom „Ja sam dače zabavišta“, koju je mali Škarica Vjeko tako držešno i milo deklamovao. Iza njega je izašla na pozornicu mala Čelar Vanja, koju se jedva moglo da uoči. Tako je sitna, a kako je krasno izvela svoju deklamaciju „Ja sam mala“. Na kraju su djeca iz zabavišta sv. Luce izvela igrokaz „Dječje mane“. Sva su djeca lijepo i veoma živo odigrala svoje uloge. Uistinu su uspjela, pak od srca čestitamo njihovoj časnoj sestri Beatrici te gđama Vlašić i Šain, koje su djecu za to spremale.

Priredba se davala popodne i uvečer te je oba puta bila vrlo dobro posjećena. Svojom prisutnošću ju je počastio i naš preuzv. biskup dr J. Mileta.

**JEDANAESTA GODIŠNJIKA VLADANJA PAPE PIJA XI.** U nedjelju 12. veljače t. g. katolički će svijet najsvetčanije proslaviti jedanaestu godišnjicu vladanja Pape Pija XI. Ni mi katolici Hrvati ne smijemo da budemo zadnji u iskazivanju ljubavi, časti i sinovske odanosti sv. Ocu, Namjesniku Krista na zemlji. U katedrali sv. Jakova biće zato u nedjelju 12. veljače svečani potifikal u 11 sati. Poslije podne u 5 sati biće propovijed vriednoga zagrebačkog propovjednika, Isusovca o Mate Rabadjije, pak Gospina krunica, „Tebe Boga hvalimo“ i blagoslov, zatim i jevanje Papine himne. U 6.30 sati u Katoličkom Domu biće svečana akademija.

**PRIREDBA KRIŽARA.** Dosta je već vremena, otkako Križari-omladinci nijesu priredili jednu čistu svoju priredbu. Učinili su to na Bogojavljenje 6. t. mj. Na programu su bila dva komada, od kojih jedan šaljiv. Svi su diletanti u ozbiljnoj drami „Za zemljom“ od M. Lanota dobro odigrali svoje uloge, ali predstava sama po sebi nije imala nikakva života, pak publiku nije zadovoljila. No kad je započela komedija „Jazavac pred su-

dom“ od P. Kočića, raspoloženje se publike potpuno izmijenilo. Naprezanje, da se u ozbiljnoj predstavi shvati glavni motiv, zamijenio je sada buran smijeh i silan aplauz. Publika je bila zadovoljna, kako su svi diletanti, napose glavno lice (g. A. Huljev), dobro odigrali svoje uloge. Stoga preporučamo našim Križarima omladincima, da ubuduće bolje pripaze na izbor pojedinih komada, jer o tome mnogo ovisi uspjeh naših priredaba. Zašto trošiti vrijeme i trud za takve komade, za koje znamo, da našu publiku ne će interesirati? Moramo voditi računa i o publici, dakako uvijek u granicama naših katoličkih načela.

**VELIKODUŠNI DAR.** Naš nesebični Pastir preuzv. g. dr J. Mileta darovao nam je za Božić u fond našega „Katolika“ Din 3 000. Boga dragi neka blagoslovi sve njegove svete namjere za

vjerski procvat povjerenih mu biskupija! Naša Uprava mu najharnije zahvaljuje.

**U FOND NAŠEGA LISTA** darovali su: P. Šperac Din 5. Da počasti uspomenu pk. Janje Matijević: Vič. dr Josip Mijat Din 15. Da počasti uspomenu pk. Ive Karavanića: Don Josip Felicinović Din 20. Da počaste uspomenu pk. don Tome Bilčić: Don Marko Kan. Čorić, don Ive Berak, o. fra Nikola Pasini, don Baldo Vijolić, don Toma Perina, don Ante Gančević, don Ive Dorčić i don Frane Grandov po Din 10. — Uprava im harno zahvaljuje.

**BISKUPSKOM ĐAČKOM SJEMENIŠTU** prilikom božićnih blagdana darovala je gđica Ivka Križan Din 100. — Uprava Sjemeništa najljepše blagodari.

**ZA KAPELU SV. MARTINA U BISKUPSKOM ĐAČKOM SJEMENIŠTU** darovaoše: N. N. Din 200 i N. N. Din 100. — Uprava Sjemeništa harno zahvaljuje.

**PRVORAZREDNO VELIKO TVORNIČKO SKLADIŠTE POKUČSTVA** koje izrađeno u raznom modernom stilu iz raznog finog drva, kao i gvožđa, metala i t. d. nabavlja po nacrtima i prema želji tačno i brzo **FRANE KARADJOLE**, trgovac Šibenik, Wilsonov trg, kod stolne crkve sv. Jakova.

## Naši dopisi

Zablače, koncem prosinca 1932.

### † Janja Matijević

Na Ivanju rastala se s ovim svijetom dobra i pobožna Janja Matijević. Ona je svojim žuljevima uzgojila trina, među kojima dra fra Antu, direktora gimnazije, radi čega je bila ljubljena i cijenjena od svijeta, kako to sumješćani posvjedočiše pri sprovodu.

Pokojnici pokoj vječni, a u cviljenoj obitelji naše saučešće.

**PRVA DALMATINSKA TVORNICA CRKVENIH VOŠTANIH SVIJEĆA NA PARU**

**LJUBO MANOJLOVIĆ — ŠIBENIK**

Izrađujem crkvene voštane svijeće svake veličine. Specijalna izradba svijeća sa nakitima iz najbolje vrsti „pašarina“.